

Abstrakt

Cílem mé práce bylo představit Tábor, město, které bylo i přirozeným centrem stejnojmenného svazu spojeného od svého vzniku s husitským hnutím. Dále porovnat jednotlivé etapy vývoje politického, vojenského a duchovního, protože Tábor, v období let 1420-1453, byl nábožensky nejradikálnějším, díky vlivu heretických pikartských sekt, proudem husitské konfese. Založením vlastní církevní organizace svou výjimečnost potvrdil, ale již nedokázal své představy v oblasti věrouky prosadit v rámci celého husitského společenství, které nemělo zájem rozejít se s katolickou církví.

Táborské vojenství spojené se jmény dvou vynikajících vojevůdců, ale také státníků Jana Žižky a Prokopa Holého, je dodnes symbolem odkazu a velikosti husitského období, které dokázalo fyzicky odolat pěti křížovým výpravám katolické Evropy. Politický odkaz Tábora je spojen s diplomatickým vítězstvím počínaje úmluvami v Chebu, až přijetím kompaktát, které potvrdily možnost volby svobodného křesťanského vyznání.

Historie Tábora a ani husitství nebude nikdy uzavřena, protože v ní zůstává ještě mnoho otazníků, mnoho nejasností, které si zaslouží dalšího výzkumu a bádání jako odkazu pro celou naši dnešní společnost, neboť základy demokracie a národního sebevědomí a svobody byly položeny v rámci husitského období.